

---

1 / 11

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

இந்நிலையில் பதித்தவர்கள் என்பவர்கள் ஒரு சவேசை செய்யும் நிலமையில் தான் உள்ளனர். அரசு உத்தியோகஸ்தர்கள், தனியார் நிர்வாகிகள், மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள் முதலான வலைகள் தான் யாழ்ப்பாணத்து பதித்தவர்க்கம் பார்த்து வந்த வலைகள். தரப்படுத்தலுக்குப் பிறகும், போர்க் காரணங்களினாலும் இப்பதித்தவர்க்கத்தினரின் பெரும் பகுதியினர் புலம்பெயர்ந்து வளிநாடுகளுக்குச் சென்று விட்டார்கள். சிறு பகுதியினர் தான் தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காகவோ, நாட்டிப்பற்றா காரணமாகவோ இங்கயே தங்கினர். இதைத் தவிர்த்துச் சாதாரண மக்கள், ஏழை எளியோர், வளிநாடு சல்ல முடியாத மக்களும் உள்ளனர்.

அடுத்து, இந்தக் கல்வியறிவே சமீக சீர்திருத்தத்தகைக்கொண்டு வந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. சில இடதுசாரி முற்போக்கு பிரிவினரைத் தந்ததைத் தவிர, இந்தப் பதித்த, வர்க்கம் சாதி ஆதிக்கம், பிற்போக்கு கண்ணோட்டத்தையே கொண்டிருந்தது. எனவே, அளவாக்கதிகமாக யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வியறிவை மதிப்பிட முடியாது என நினகைகிறனே.

பு.ஜு: போராளிக் குழுக்களிடையே நடந்த சகோதரக் கொலகைகளுக்கும், பல குழுக்கள் துரோகிகளாகச் சீரழிந்து போனதற்கும் இந்திய அளவு அமைப்பான "ரா"வலை மட்டும் கூற்றஞ்சுமத்த முடியுமா?

சிவசகேரம்: சீனாவிலும், ஆப்கானிலும் இருந்த யுத்தப் பிரபுக்களைப் போலவே இந்த இயக்கங்களும் செயல்பட்டன. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமிழ் மக்களின் உரிமகளைத் தாங்கள்தான் வன்றெடுக்க முடியும், மற்றவர்களால் முடியாது என்ற கருத்தை வதைத் திருந்தனர். இது ஒரு வியாபாரப் போட்டி போல நடந்தது. இதன் காரணமாக இயக்கங்களிடையேயும், இயக்கங்களுக்கும் எய்யும் மோதல்கள் நடபெற்றன. இந்த மோதல்களுக்கான அடிப்படலை என்னவென்பது மக்களுக்குச் சொல்லப்படவில்லை. மலேயம், மக்களிடையே இது தொடர்பான ஜனநாயக விவாதங்களுக்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டிக் கிறது.

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

மற்றவர்கள் செய்வாத ஒன்றை இங்கே கருணா செய்துவிடவில்லை. ஓரே ஓர் வித்தியாசம் என்னவென்றால், மற்றவர்கள் தமது ஆயுதத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு அரசோடு சரேந்தார்கள்; கருணா ஆயுதங்களை வதைத்துக் கொண்டு இராணுவத்தின் உதவியோடு போராடுகிறார். கருணாவாக்கும், டக்ளஸ் தவோனந்தாவிற்கும், ஆனந்தசங்கரிக் கும் அடிப்படையில் வித்தியாசம் கிடையாது. மற்றவர்களை விட, கருணா அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுதலாகப் பயன்பட்டார் என்று வணைமனாலச் சொல்லலாம். இந்த இறுதிப்போரில் கட்ட கருணாவின் பங்களிப்பு அதிகமானதுதான். ஏனென்றால், புலிகளின் போர்தந்திரம் முதலான விசயங்கள் இவருக்கும் தரையுமென்பதால், இராணுவம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டது.

கருணாவின் விசயத்தில் மட்டக்களப்பு யாழ்ப்பாணத்து முரண்பாடு, கருணாவின் கட்டாளிகளை அரசு வன்றெடுத்தது, கிழக்கு மாகாணத்தில் கருணாவாக்கு இருந்த செல்வாக்கு எல்லாமும் இருக்கிறது. கட்டுதலாக அரசின் ஆதரவும் உள்ளது. கருணாவைவிட, பிள்ளையானாக்குத் தனிப்பட்ட செல்வாக்குக் கட்டுதலாக உண்டு. இருப்பினும் கருணாவோ, பிள்ளையானோ அரசு அனுமதிக்கும் அளவில்தான் தமிழ் மக்களுக்கு ஏதோ சில உதவிகள் செய்ய முடியும். அதைத் தாண்டி அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது. இது அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல; அரசாங்கத்தோடு இணைந்து செயல்படும் தமிழ் அரசியல்வாதிகள், முசுலீம் அரசியல்வாதிகள், மலையக அரசியல்வாதிகள் அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

வடக்கு, கிழக்கு என்ற பிரதேசவாதத்திற்கும், சாதியவாதத்திற்கும் எதிராக அல்லது இந்தப் பிரச்சினைகளை, முரண்பாடுகளை புலிகள் சரியாகக் கையாளவில்லை. இவற்றை இடதுசாரிகள் முன்வதைத்த போதெல்லாம், அவர்கள் தான் இந்தப் பிரச்சினைகளை எழுப்புகிறார்கள் என்று பதிலளிக்கப்பட்டது. ஆனால், இருக்கும் யதார்த்தமான பிரச்சினைகளைத் தான் இடதுசாரிகள் முன்வதைத்தார்கள். கருணாவின் பின்னே இப்படி ஒரு உண்மையும் இருக்கிறது. டக்ளஸ், கருணா முதலானவர்கள் தமக்குக் கிடைத்திருக்கும் வரம்புக்குட்பட்ட அரசு அதிகாரத்தைக் கொண்டு மக்களுக்கு சில உதவிகளைச் செய்து ஒரு சமீக அபித்தளத்தை அது சிறுபான்மையாக இருந்தாலும் உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள். அதே சமயம், பொதுவில் தமிழ் மக்கள் இவர்களுடைய அரசியலில் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை அல்லது ஏற்கவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

இத்தகைய அரசு சார்பு குழுக்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் புலிகளின் ஆதரவாளர்களைக் கொல்வதாகவும் தரிகிறது. அந்த நோக்கத்திற்காக இவர்கள் ஆயுதம் வதைத் திருப்பதை அரசு அனுமதிக்கிறது. என்றைக்கு அந்த ஆயுதங்களுக்குத் தவேயில்லை என அரசு கருதுகிறதோ, அன்று அவர்கள் ஆயுதங்களை மீள அளிக்க வேண்டும்.

பு.ஜ: ""பிரபாகரன் ஆயுதம் தாங்கிய அமிர்தலிங்கம்; அமிர்தலிங்கம் ஆயுதம் ஏந்தாத பிரபாகரன்" என இலங்கை புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் முன்னணித் தலைவர்கள் ஒருவரான தோழர் சந்தில்வேல் கருத்துக் கஃறியிருக்கிறார். எதன் அடிப்படையில் அப்படி ஒரு ஒப்புமையைச் செய்யப்பட்டு விமர்சிக்கப்பட்டது என விளக்க முடியுமா?

சிவசகேரம்: அண்மையில் ஒரு நேர்காணலில் தோழர் சந்தில்வேல் இப்படி கஃறியுள்ளார். இதன் மூலப் கேஃறியிருக்கலாம் என்றாலும், இப்போதுதான் நன்கு எடுபடுகிறது. ""போர் என்பது ஆயுதம் ஏந்திய அரசியல், அரசியல் என்பது ஆயுதம் ஏந்தாத போர்" என மாவோ கஃறியதன் அடிப்படையில் இந்தக் கஃற்றை விளக்கக் கொள்ளலாம்.

அமிர்தலிங்கம், பிரபாகரன் இருவருமே தமிழ் தசீயவாதத்தை முன்னெடுத்ததில் நிறைய ஒற்றுமைகள் இருக்கிறது. குற்றத் தசீயவாதம், ஜனநாயகமறுப்பு, தமிழ் தசீயவாதத்திற்கெதிரான எல்லா மாற்றுக் கருத்துக்களையும் நிராகரிப்பது என நிறைய சொல்லலாம். துரையப்பாவின் கொலையை அமிர்தலிங்கம் ஆதரித்தவர், அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் அவருடைய நிலைப்பாடு இருந்தது. அமிர்தலிங்கம் கையில் துப்பாக்கி இருக்கவில்லையே தவிர, தனது நிலைக்கு மாறான அரசியல் வாதிகளுக்கு இயற்கையான மரணம் இல்லாது என்றெல்லாம் கூட அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இவற்றையெல்லாம் வதைத்துப் பார்த்தால், இந்த உவமை பொருத்தமாகத் தான் இருக்கிறது.

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

தமிழீழ நிலப்பாட்டைக் கெதிரான கொள்கையுடையவர்களை எந்தெந்த வகையில் அழிக்க முடியுமோ, அந்தவகையில் அழிப்பதை ஆதரிப்போம் எனப் பதே அமிர்தலிங்கத்தின் கொள்கை. இப்படி தனிநபர்களை அழிப்பதன் மூலம் ஒரு சமீபகாலமாக வராதது என்பதும், அப்படி ஒரு தனிநபரை அழிக்க வேண்டுமென்று ஒரு கருத்து வருவதாக இருந்தால், அது மக்களிடமிருந்தே வரவேண்டும். பிரபாகரனோ, அமிர்தலிங்கமோ அவர்களே முடிவாக செய்வதை நியாயப்படுத்துகிறார்கள். தமிழரசுக் கட்சியின் நீட்சியாகத்தான் அமிர்தலிங்கமும், பிரபாகரனும் மற்ற பல இயக்கங்களும் தோன்றினார்கள். அரசியல் என்ற அடிப்படையில் இவர்களுக்கிடையே பெரிய வித்தியாசமில்லை. தமிழரசுக் கட்சியினர் அமர்த்திய வழியில் போராடியது தீர்வதைத் தரவில்லை என்பதால், இவர்கள் ஆயுதம் எடுத்துப் போராடினாலும் கொள்கை ஒன்றுதான்.

பிரபாகரன், அமிர்தலிங்கம் இருவரிடமும் தமிழீழத்தைத் தவிர, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்போ, மக்கள்திரள் அரசியல் வழியெல்லாம் கிடையாது. அமிர்தலிங்கத்தையிட பிரபாகரன் தீவிர கொள்கை பிடிப்புள்ளவர் என்பதை நான் ஏற்கிற அதே நேரம், அடிப்படையில் இருவருக்கும் வேறுபாடில்லை என்கிறேன். அமிர்தலிங்கம் பின்னாட்களில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக மாறி அரசாட்சன் சமரசம் செய்து கொண்டார். ஒருவனே பிரபாகரன் சரணடைந்து கொல்லப்பட்டாமல் இருந்திருந்தால், அவரும் இதையே செய்திருப்பார். இப்போது பிரபாகரனது வாரிசாக கருதப்படும் கே.பி.கே. தமிழீழத்தைக் கைவிட்டிருக்கிறார். அவர்களால் முடிந்த போது தமிழீழமும், முடியாத போது சமரசமும் தான் அவர்களுடைய கொள்கை. அதில் பிரபாகரனுக்கும், அமிர்தலிங்கத்திற்கும் வேறுபாடில்லை.

பு.ஜ. விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் மறைக்கப்பட்ட ஏகாதிபத்தியங்களாகக் கோ, இந்தியாவிற்கோ எதிரானதல்ல; இருப்பினும் கிழக்கு திமோர், கொசாவோ போன்ற தமிழ் ஈழ விடுதலையை ஏகாதிபத்தியங்கள் ஏன் அங்கீகரிக்கவில்லை? ஏகாதிபத்தியங்களால் முன் தள்ளப்பட்ட அமர்த்தியப் பச்சை வார்த்தையின் நோக்கம் தான் என்ன? அதன் தோல்விக்கு யார் காரணம்?

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

சிவசகேரம் : புலிகளைப் பொறுத்தவரை அவர்களிடம் உழைக்கும் வர்க்கக் கண்ணோட்டமில்லை. அதன் காரணமாக ஏகாதிபத்திய, மூதலாளித்துவ உற்பத்திமுறையை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்களுடைய கண்ணோட்டமென்பது, ஆக மிஞ்சினால் ஒரு நடுத்தர வர்க்கக் கண்ணோட்டமே. உலகமயமாக்கத்தையூதரிப்பது, ஏகாதிபத்தியங்களையெதிர்த்துக் காப்பது என்ற வகையில் தான் அவர்கள் செயல்பட்டார்கள். இன்றுவரையிலும் புலிகள், பாலஸ்தீன மக்களுக்காகவோ, ஈராக் மக்களுக்காகவோ குரல் கொடுத்துத் துடிக்கிறார்கள். ஏகாதிபத்தியங்களைப் பிடிப்பது நல்லதல்ல என்ற கண்ணோட்டமே புலிகளிடம் நிலவியது.

கிழக்கு திமோர், கொசாவோவையைப் பொறுத்தவரை இரண்டாம் வித்தியாசமான வரலாற்றைக் கொண்டவையே. கிழக்கு திமோர் சூதந்திர நாடாக இருந்து, அமெரிக்காவின் ஆசியபோடோ இந்தோனேசியாவால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது, அதற்குக் காரணமான சர்வாதிகாரி வீழ்ந்ததற்குப் பிறகு, இரண்டாம் வருடங்களாகப் போராட்டம் நடந்து வந்தது. சூதந்திரத்தோவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, இந்தோனேசியாவில் நடந்து வந்த விடுதலையைப் போராட்டங்கள் தீவிரமடைந்த நேரத்தில், கிழக்கு திமோரை அங்கீகரிப்பது ஏகாதிபத்தியங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தது. அதேநேரம் விடுதலையை அடைந்த கிழக்கு திமோர் ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்காவால் நேரடியாக ஆதிக்கம் செய்யப்படும் நாடாகத்தான் இன்று உள்ளது.

கொசாவோவையைப் பொறுத்தவரை, யு.கே.ஸ்தாவினா நாடு சரெப்பியா, போஸ்தினியா என்று பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, சரெப்பியா மட்டும் ஒரு சோசலிசக் கண்ணோட்டம் கொண்ட நாடாக நீடிப்பது ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு விருப்பமில்லை. எனவே, சரெப்பியாவை பலவீனப்படுத்துவதற்காக கொசாவோ விடுதலையை ஏகாதிபத்தியங்கள் அளித்தன. இன்று கொசாவோ நாடு அமெரிக்கா மற்றும் நேட்டோவின் தளமாக அந்த பிராந்தியத்தை ஆதிக்கம் செய்வதற்கு உதவுகிறது.

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை, ஏகாதிபத்தியங்கள் முழு இலங்கையையுமே தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வதைத்திருக்க இயலும்போது, தனி ஈழத்தை அவர்கள் ஆதரிக் கவணையிய அவசியமில்லை. இந்தக் கருத்தில் இந்தியாவிற்கும் உடன்பாடு இருப்பதாலும், தனி ஈழம் அவர்களால் ஆதரிக் கப்படவில்லை. எந்தக் காலத்திலும் தமிழர்களாகக் கொண்டு ஒரு பாரம்பரியப் பிரதேசம் உள்ளதென்பதை ஏகாதிபத்தியங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதன் ஒரு அமெரிக்க தபிரர் வளரிப்படையாகவே தெரிவித்திருக்கிறார். இந்தப் பிண்ணனியில் தான் அமைதிப் பச்சைவார்த்தைகள் அவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதில் ரணில் விக் கிரமசிங்கே தேர்தலில் தோற்றது, அமெரிக்கா எதிர்பாரக் காத திருப்பம் ஆகும். இந்தப் பச்சைவார்த்தை மட்டும் புலிகளை நிராயுதபாணியாக்கலாம் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

இசுரலேகும், பாலஸ்தீன விடுதலை அமைப்புக்கும் நடந்த பச்சைவார்த்தையின் நோக்கமும் பி.எல்.ஓ.வன் நிராயுதபாணியாக்கி, இசுரலேகை பாலஸ்தீன மக்கள் அங்கீகரிக்கவண்ணமென்பதே. இதன் ஏற்றுக்கொள்ளாதவரை, விடுதலைக்காகப் போராடும் பாலஸ்தீன அமைப்புக்களை அமெரிக்கா பயங்கரவாதி என்றே சொல்லும்.

புலிகள்க்கும் அரசாங்கத்திற்க்கும் இரண்டு பச்சைவார்த்தைகள் நடந்து மனநாவதில் தான் சமஷ்டித் தீர்வு என்பதில் உடன்பாடு ஒருமனதாக ஏற்கப்பட்டது. இதன் இலங்கையில் உள்ள மார்க்சியலெனினியவாதிகளும் வரவற்றனர். ஆனால் புலிகளின் இந்த முடிவு, மறேக நாடுகளில் இருக்கும் அவர்களது ஆதரவாளர்களால் ஏற்கப்படவில்லை. அவர்கள், தாங்கள் பணம் கொடுப்பது தமிழ் ஈழத்திற்க்காகத் தான்; சமஷ்டிக்கல்ல என்பதே அவர்கள் கருத்தாக இருந்தது. புலிகள் தாங்கள் பிரிவினையைக் கோரவில்லை, சமஷ்டியைத் தான் கோருகிறோம் என்பதாகப் பிரச்சாரத்தை எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருந்தால், உலக நாடுகளின் ஆதரவகை கட்ட ஒருவளே பற்றிருக்கலாம். ஆனால், புலிகள் அப்படி ஒரு பிரச்சாரத்தை முன்னெடுக்கவில்லை. அரசாங்கமும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இந்த சமஷ்டி குறித்த முடிவகைக் கொண்ட சல்லவில்லை.

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

அடுத்த பிரச்சினை, சாதியம் தொடர்பானது. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சாதியத்திற்கு எதிராக இடதுசாரிகள் முன்னெடுத்த போராட்டத்திற்கு எதிராகவே, தசேயவாதத்தை முன்னெடுத்த உயர்சாதிவர்க்கங்கள் இருந்தன. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தசேயவாதம் வரேனென்றிய பிறகு, அதை மீறுவது என்பது இடதுசாரிகளுக்குக் கடினமான விடயமாக இருந்து வந்தது. 1970இல் நடந்த பிரச்சினையை வைத்து, 71ஆம் ஆண்டு தரப்பட்டதுதல், 72ஆம் ஆண்டு புதிய அரசியல் யாப்பு, 74ஆம் ஆண்டு தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டு அசம்பாவிதம், அதன் பிறகு அரசும், இராணுவமும், போலீசும் தமிழ் மக்களுடன் மோதல்... இப்படிப்பட்ட சமூகநிலையில் உணர்ச்சியைக் கிளறிவிடக்கூடிய அரசியல் பற்றும் வற்றியதை, ஒரு நிதானமான அரசியலை முன்வைக்கும் கருத்து வற்றிப் பற முடியாது என்பதே யதார்த்தம். இதனால் 1970 வரகைகும் வளர்ச்சியில் இருந்த கம்யூனிச அமைப்புகள், அதன் பிறகு வளர் முடியவில்லை. தமிழீழம் தவையா என்ற விவாதத்தை இடதுசாரிகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்றதை, தமிழரசுக்கட்சி தடவை செய்வதற்கு முயன்றது. அவர்களது ஆதரவாளர்கள் யாரும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளவேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். இப்படி இடதுசாரிகளுக்கான ஜனநாயகவெளி தசேயவாதிகளால் தடை செய்யப்பட்டது.

மேலும் 1972 மற்றும் 78ஆம் ஆண்டுகளில் கம்யூனிச கட்சிக்குள் நடந்த பிளவுகள் மக்களிடையே நம்பிக்கையின்மையைத் தோற்றுவித்தன. இப்படி தமிழ் தசேய உணர்ச்சி அலை ஓங்கிய புறக்காரணம், சந்தர்ப்பவாதிகளின் தவறுகள் மற்றும் பிளவுகள் போன்ற அக்காரணங்களால், இடதுசாரிகள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு செலுத்த முடியவில்லை.

பு.ஜ: விடுதலைப் புலிகள் தலைமையில் ஒருவளை தமீழீழம் அமைந்திருக்குமானால், அவர்கள் சாதி ஒழிப்பு, தீண்டாமலை ஒழிப்பு போன்ற முற்போக்கான திட்டங்களை நடமுறைப்படுத்த முன்வந்திருப்பார்களா? கிளிநொச்சி, வவுனியா உள்ளிட்ட பகுதிகளில் புலிகள் இணையான ஆட்சி நடத்தி வந்தபோது, எந்த வகையான பொருளாதாரத் திட்டங்களை நடமுறைப்படுத்தி வந்தார்கள்?

Written by

Wednesday, 04 November 2009 09:52 - Last Updated Wednesday, 04 November 2009 13:41

சிவசகேரம்: புலிகள் என்றில்லை; ஒட்டுமொத்த தமிழ்த்தேசிய அரசியலே எந்த வர்க்கங்களின் கண்ணோட்டத்தையே பிரதிபலித்தது என்பதைப் புரிந்து கொண்டால், இந்தப் பிரச்சினையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். புலிப் போராளிகளில் பெரும்பான்மையினர் தலித் மற்றும் ஏழை மக்களாக இருந்த காலத்தில் கட்ட, புலிகளால் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியவில்லை. தீண்டாமையை ஒழிப்பு வகைமுனை முன்னணியால் எடுக்கப்பட்ட போராட்டத்தின் வீச்சால், தனிப்பட்ட முறையில் கட்டச் சாதியைத் தெரிந்து கொள்வது தவறு என்ற அளவில் இருந்தது. உயர் சாதி மற்றும் நடுத்தர வர்க்கத்தையே சார்ந்தோர் தமது பிள்ளைகளைப் போராளிகளாக அனுப்பவில்லை. தலித் மற்றும் ஏழைகளின் குடும்பங்களிலிருந்தே போராளிகள் புலிப்படையில் சேர்ந்தார்கள். பெண்கள் கட்ட புலிப்படையில் சேர்ந்ததற்கு சமத்துவம் காரணமல்ல, துவக்கு தக்க ஆளில்லை என்பதே பிரச்சினை.

பொருளாதாரத்தையே பொறுத்தவரை, இந்திய இராணுவம் வந்து சேன்ற காலத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் ஆதிக்கம் செய்த பகுதிகளில் ஒரு வகையான சூயாதினமான பொருளாதாரத்தை புலிகள் வளர்க்க முயன்றார்கள். 2002 அமதிப் பச்சேச்சுவார்த்தைக்குப் பிறகு, அதை கைவிட்டுவிட்டு நுகர்வு பொருளாதாரத்திற்கு மாறிக் கொள்கிறார்கள். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மஹாராஜா மற்றும் கொக்கோ கோலா நிறுவனங்கள் செயல்படுவதற்குப் புலிகள் அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். இவ்வை இரண்டினாலும் மக்களுக்கு என்ன பயன்? கொக்கோ கோலாவினால் தண்ணீர் பற்றாக்குறை வரும். மஹாராஜா நிறுவனம் நடத்திவரும் சக்திதொலகை காட்சியினால் சீரழிவு பண்பாடு பரப்பப்பட்டு வந்தது. இப்பிப்பிட்ட பணக்காரர்கள் இயங்குவதற்குப் புலிகள் அனுமதி தந்தார்கள்.

பு.ஜ: நன்றி. (மூற்றும்)